

- ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε 190
 οἷας ἐορτῆς ἔστ' ἀποπιύστου θεοῖς
 στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
 μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἵματορρόφον
 οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις 195
 πρὸς τοῖσδε Πυθίοισι τρίβεσθαι μύσος.
 χωρεῖτ' ἄνευ βοιτῆρος αἰπολούμεναι.
 ποιμνης τοιαύτης οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.
 ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
 αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλεις,
 ἀλλ' ἐς τὸ πᾶν ἔπραξας ὦν παναίτιος. 200
 ΑΠ. πῶς δῆ; τοσοῦτον μῆκος ἔκτεινον λόγου.
 ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
 ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς προᾶξαι· τί μῆν;
 ΧΟ. εἶναί θ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

χοῦ (et ubi). Idem conj. Burges. Newman. οἰκτισμὸν πολὺν] Qu. οἰκτι-
 στὸν (aut οἰκτισμοῦ) γόον.

190. ἄρ' ἀκούετε; τοῖας Weil. 191. ἀποπιύστοι mss. Leg. ἀποπιύστου.

195. ἐν τοῖσδε πλησίοις M. G. ἐν τοῖσι Πυθίοισι Martin. ἐν τοῖσι παντί-
 μοισι L. Kayser. ἐν τοῖς ἀπλάτοις τοῖσδε Hart. ἐν τοῖσι πλουσίοισι conj.
 Pauw. Wakef. ἐν τοῖσδ' ἐνκισίοισι (vel ἐνκισίμοισι) Herw. πέλας παρούσας
 τοῖσδε προστρίβειν μύσος Metzger. Qu. πρὸς τοῖσδε —. Aut πρὸς τοῖσδ' ἀπροσ-
 πλάτοις. Aut πρὸς τοῖσδέ γ' ἀπλάτοις. Cf. 238. προστετριμμένον τε πρὸς |
 ἄλλοισιν οἴκοις. Pr. 329.

197. τοιαύτης δ' mss. Particula melius aberit. Idem sentit Dav. εὐφι-
 λῆς] Activo sensu suspectum. Qu. ποιμνη τοιαύτη δ' οὔτις εὐφιλῆς θεοῖς, aut
 ποιμνη τοιαύτη δ' οὔτις εὐμενῆς θεῶν. θεῶν] θεοῖς Newman.

198. ἄναξ Ἄπολλον] Qu. ὦναξ Ἄπολλον. Cf. 85. 574. Ag. 513.

199. πέλει (πέλη M.) mss. Qu. πέλεις Et sic Herw. ad Oed. R. 245.
 Cf. ad 149.

200. εἰς τὸ πᾶν mss. εἰς — Cant. Cas. Pauw. Heath. Wakef. Sch. Herm.
 Linw. Con. Dind. Sidg. Weckl. Sed cf. 52. 83. Praestat ἐς τὸ πᾶν. Cf.
 401. etc. ὥς mss. ὦν Wakef. Martin. Dind. Weckl.

201. δῆτα τοῦτο V. Fl. F. τοσοῦτο M. etc. τοσοῦτον P. Cf. ad 427. et
 Dind. Lex. Aesch. p. 361. Qu. τοσοῦτ' ἐς μῆκος ἔκτεινον λόγον. λόγου mss.
 λόγον Stanl. Sch. "Fort. λόγον." (Pal.).

203—213. Paragraphi praefixae in M. praeter 212., ubi nulla nota.

203. πέμψαι mss. προᾶξαι Bigot. Aur. (cf. 624.), coll. Prom. 112. τεύξαι
 Weil. κλέψαι conj. Weckl. τι M. G. V. τι μῆν M. τί μῆ Fl. τί μῆν;
 Abr. Dind. etc. Cf. Ag. 672. Ch. 752. Suppl. 247. Soph. Aj. 668.

204. κἄπειθ' mss. Qu. εἶναί θ', aut πέλειν θ', aut κεῖναί γ'. Requiritur